

Antwoord van J. A. SALOMONS.

Geachte collega de Boer!

Zeer aangenaam was het me het eerste gedeelte van uw stuk, vóór de verschijning in het Tijdschrift, van U ter inzage te mogen ontvangen, opdat ik gelegenheid had daarop direct een en ander te antwoorden.

De indruk, die gij van mijne woorden, op de vergadering te Breda gesproken, hebt gekregen was juist: »de maat liep over en het moest er uit«.

Vlak voor mijn vertrek naar de vergadering te Breda las ik in het Handelsblad een advertentie van Dr. Zoo en Zoo, Dental Surgeon is afwezig, en toen ik dien collega op de vergadering te Breda vroeg, hoe hij er toe kwam zoo'n vreemde advertentie te plaatsen, was mijn verbazing groot van hem te vernemen, dat hij de advertentie zoo geplaatst had om de collega's te prikkelen, dus »prikkellectuur«, om kritiek uit te lokken.

Hoewel ik wist, dat dit onderwerp niet aan de orde was, wilde ik toch deze gelegenheid niet laten voorbijgaan om dit balletje aan het rollen te brengen en dat spijt me tot op heden nog niet. Ik wil echter nogmaals uitdrukkelijk voorop stellen, dat mijn betoog geenszins gericht is tegen het voeren van een rechtmatig verkregen buitenlandschen titel, doch wel tegen het negeeren van den Nederlandschen beroepstitel »Tandarts«.

Waar ik me kan voorstellen, dat vóór 25 of 30 jaar, bij den slechten toestand van het Tandheekkundig Onderwijs in Nederland, het tandheekkundig diploma een »testimonium paupertatis« was, geloof ik met kracht te moeten opkomen voor de waarde van ons huidig diploma.

Wanneer we dan zien, dat jonge collega's, Nederlandsche Tandartsen, in het buitenland gepromoveerd, (wat als zoodanig niets dan lof verdient) teruggekomen zich aan den volke meenen te moeten bekendmaken als Dr. Zoo en Zoo, zonder vermelding van hun Nederlandschen beroepstitel, dan maakt dit m. i. op het publiek een misleidenden indruk en wekt bij de collega's den schijn, alsof de Nederlandsche titel niet waardig is daarbij vermeld te worden en daartegen heb ik gemeend met kracht te moeten protesteeren.

Nu vraagt collega de Boer hoe ik denk over advertenties

als: »Dr. X is niet te consulteeren; prof. IJ is afwezig; Salomons heeft de praktijk hervat« enz. Bij de beide eerste advertenties is vergissing vrijwel uitgesloten, aangezien men onder Dr. X een medicus zal verstaan, terwijl prof. IJ vermoedelijk wel een »Unicum« zal zijn.

Ik acht mijzelf echter nog niet »berucht« of »beroemd« genoeg om mij te verbeelden, dat de vermelding van mijn naam zonder mijn beroepstitel, niets anders kan beteekenen dan: J. A. Salomons, Tandarts, Willemsparkweg 40, Amsterdam, anders zou ik er misschien nog eens toe komen om als advertentie te plaatsen: Salomons, Europa, heeft de praktijk hervat.

Men plaatst niet slechts een advertentie om alleen aan zijne »oude« patiënten mede te deelen, dat men weder te consulteeren is, doch ook aan eventueele »nieuwe«.

Meent een collega echter zoo voldoende bekend te zijn, dat alleen de vermelding van zijn naam elk misverstand uitsluit, dan zie ik niet in, waarom daar dan wel aan moet worden toegevoegd D. D. S. of eenig andere titel. Verder is het me in het betoog van collega De Boer niet recht duidelijk, wat het verband is tusschen een dankbare patiënt, die meent mij als Dr. te moeten aanspreken, waartoe ik hem geen aanleiding heb gegeven, en mijn Nederlandsch hart, tenzij bedoelde patiënt een liefvallige jonge dame is.

Enige regels verder adviseert gij niet te »hakken« op de menschen, die rechtmatig een titel hebben en dien fatsoenlijk gebruiken. Dit advies, collega De Boer, is voor mij absoluut overbodig! In den aanvang van dit stukje heb ik reeds betoogd, dat het nooit of te nimmer in mijne bedoeling heeft gelegen het recht tot het voeren van een rechtmatig verkregen titel te betwisten of te verkleinen.

Ik vlei mij geenszins met de hoop, dat collega's, die reeds jarenlang den beroepstitel »Tandarts« hebben genegeerd, daarin wijziging zullen brengen, doch wel hoop ik door deze actie te bevorderen, dat onze a.s. collega's, bezitters van buitenlandsche titels zich den beroepstitel Tandarts, onder meer, waardig zullen toonen, door hem minder stiefmoederlijk te behandelen, dan tot heden gebruikelijk was.

Wellicht zal het in de toekomst dan nog een eer worden zich Nederlandsch Tandarts te mogen noemen.